

angår produktivitet, beskæftigelsesgrad, erhvervsfrekvens og demografi.

Analyserne er foretaget med udgangspunkt i pendlingsregioner. En pendlingsregion er kendetegnet ved, at hovedparten – i denne sammenhæng 80 % – af regionens indbyggere også har arbejdsplads i regionen. Antallet af pendlingsregioner er faldet i de senere år, hvilket er udtryk for, at danskerne pendler mere og over længere afstande.

På baggrund af analyserne i den regionale vækststrategi har regeringen udpeget en række prioritetsområder i Danmark, hvor regeringen ønsker at gøre en særlig indsats med henblik på at styrke såvel erhvervsudviklingsmulighederne som bosætningsmulighederne. Der er i alt udpeget 15 prioritetsområder, og Økonomi- og Erhvervsministeriet vil over de kommende 3 år målrette i alt 60 mio. kr. til at udvikle og medfinansiere nye initiativer i disse områder. Det planlægges desuden i disse områder at etablere regionale vækstsamarbejder bestående af repræsentanter fra de involverede kommuner og amter, relevante ministerier, uddannelsesinstitutioner, regionale arbejdsmarkedsråd og det lokale erhvervsliv.

I Viborg Amt er den pendlingsregion, som består af Morsø og Sallingsund Kommuner, udpeget som prioritetsområde. Økonomi- og Erhvervsministeriet/Erhvervs- og Boligstyrelsen har indbudt de pågældende kommuner samt Viborg Amt til møde i august 2003 med henblik på at drøfte etableringen af et vækstsamarbejde for regionen.

Sydthy Kommune indgår i pendlingsregion med Thisted og Hanstholm Kommuner. Denne region (pendlingsregion Thisted) er kendetegnet ved at have både højere produktivitet, beskæftigelsesgrad og erhvervsfrekvens samt bedre demografisk udvikling end både pendlingsregion Morsø og en lang række andre pendlingsregioner i Danmark. Sydthy Kommune indgår derfor ikke som et af regeringens prioritetsområder.

Sydthy Kommune er imidlertid fortsat berettiget til at modtage den støtte, som kommunen hele tiden har været berettiget til i kraft af sin status som mål 2-område.

Spm. nr. S 4019

Til finansministeren (24/7 03) af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Vil ministeren opstille en beregning, som viser, hvor stor den samlede økonomiske omkostning vil være for samfundet ved en stigning af folkepensionsudgifterne fra 5,2 pct. af BNP i 1999 til 7,5 pct. af BNP i 2040, jf. svaret på spørgsmål nr. S 3337?«

Begrundelse

Spørgeren har modtaget ministerens svar på spørgsmål nr. S 3337, hvoraf det fremgår, at folkepensionens andel af BNP stiger fra 5,2 pct. til 7,5 pct. i år 2040 under forudsætning af, at regeringens målsætning om »flere i arbejde« holder stik. Svaret giver anledning til overvejelser om, hvilke andre faktorer som kan forventes at spille ind på det økonomiske regnskab, herunder hvordan det vil påvirke økonomien, hvis flere indvandrere kom i arbejde.

Svar (7/8 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

I svaret på spørgsmål S 3337 blev angivet, at udgifter til folkepension (før direkte skat og afgifter) steg fra 5,2 pct. af BNP i 1995 til 7,5 pct. af BNP i 2040. Stigningen i udgifterne på 2,3 pct. af BNP dækker bl.a. over (1) det stigende antal ældre, (2) nedsættelsen af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år fra 2004 og (3) modregning i folkepensionens pensionstillæg.

For at beregne stigningen i de offentlige nettoudgifter til folkepension kræves, at der bl.a. korrigeres for skatter og afgifter. Antages, at folkepension indkomstbeskattes med en gennemsnitssats på 23 pct.¹, og at hele efter skat pensionen benyttes på forbrug, som er pålagt afgifter på ca. 25 pct., kan stigningen i nettoudgiften til folkepension under de opstillede forudsætninger opgøres til i størrelsesordenen $(2,3 \cdot (1 - 0,23))^2 \cdot (1 - 0,25) = 1,3$ pct. af BNP².

Herudover skal tages højde for, at nedsættelsen af folkepensionsalderen medfører færre per-

¹ Egne beregninger på Lovmodellsudtræk

² Denne stigning dækker bl.a. over at de 65-66-årige personer på efterløn og førtidspension er flyttet over på folkepension, og at beskæftigede 65-66-årige vil have mulighed for at få folkepension.